தத்துவவிவேசினி

இந்து சுயக்கியான சங்கத்தாரால் பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுயக்கியான பத்திரிகை.

[Vol V--No. 6.] MADRAS:—SUNDAY FEBRUARY 7, 286. [Monthly, 5 annas

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.—குறள்.

உலகத்தோடொத்துவாழ்
சுவர்க்க நரகத்தி னுற்பத்தி.
நிதிகள்.
பேயுண்டெனு மாத்திகரும், இல்லையெனும் நாத்திகரும்.
மெய்யறிவு.
கடிதம்.
வியவருஷத்திய ரிப்பன் பாக் கெட்பஞ்சாங்கம்.

உலகத்தோடொத்துவாழ்.

இவ்வாக்கியம் இத்தென் இந்தியாவிலே அவ்வையென்று வழக்கப்பட்ட ஓர் பண்டிதையினலே சொல்லப்பட்ட தேயாம். இஃது சாதாரணக் கியானமுடைய மாந்தர்க்கு நிர்விவாதமாய் அங்கீகரிக்கத்தக்க நீதிமொழிபோற் காணப்படினும் தார்க்கிக கியானசித்தமுடைய யோசனு புருஷர்களுக்கு அவ்வளவாய் விசிஷ்ட முடையதாய்த் தோன்றுது. ஏனெனில் பிறர்க்குந் தமக்கும் அதாவது செய்வார்க்கும் செய்யப்பட்டார்க்கும் நன்மை பயப்பனயாவோ அவையே நீதியாதலாலும், ஒத்து வாழ்பவர் உலகத்தோடு விவாதப்படுதற்குச் சந்தற்பமில்லை யாதலாலும், விவாத சந்தற்ப மில்லாதபோது விவகாரவிசிஷ்டம் தோன்று தாதலாலும், விவகாரவிசிஷ்டம் தோருதபோது உலகாபிவிர்த்திக்கு ஏதுவில்லை யாதலாலும், உலகாபிவிர்த்திக்கு ஏதுவில்லாதபோது உலகம் அபிவிர்த்தியடையாதாதலாலும், உலகத்தை அபிவிர்த்தி யடையச்செய்யாதசெய்கை லோகோபகார செய்கை யல்ல வாதலாலும் அது நீதியு மல்லவென்க. உலகத்தோடே ஒத்து வாழ்பவன் தன்னுடன் வாழும் உலகத்தவர் நட்பைத் தான்மட்டும் பெறுகின்றுனே யல்லாமல் இவன் நட்பை இவனுடன்வாழும் உலகத்தவரேனும் இவனுக்குப் பிற்பட்டுவாழும் உலகத்தவரேனும் பெறுகின்றூர்களில்லை. ஆதலால் உலகத்தோடொத்து வாழ்தல் ஒருதலைப்பயன் பேறேயல்லாமல் பொதுப்பயன் பேறன்றும். பொதுவாய்ச் சலர்க்கும் பயன்பயக்கும் செய்கையே நீதியாதலால் மேற்சொன்னவாறு ஒருதலைப்பயன் பயக்கும் ஒத்துவாழ்தலென்னும் செய்கையானது நீதியன்றும்.

உலகம் புரிவது சரியென்றும் தவறென்றும் குற்றமுடையதென்றும் குணமுடையதென்றும் எண்ணுற்ற செய்கையென்றும் எண்ணற்ற செய்கையென்றும் தாரதம்மியம் பாராமல் ஒத்து வாழவேண்டுமென்பது அவ்வாக்கியகர்த்தா அபிப்பிராயமாயின் பிறிதோரிடத்திலும் எண்ணித் துணியென்று சுயபுத்தி சுவஞான விசிஷ்டத்துவத்தை வலிந்துரைக்காமல் உலகந்துணிந்தபடி துணியென்று மலிந்துரைப்பள். மனிதர் இயற்கையாகவே ஒருவருக்கொருவர் நிறத்தாலும் சாயையாலும் தொனியாலும் ஸ்வரத்தாலும் மனத்தாலும் பிறவாற்றுலும் வேறுபட்டே யிருப்ப, அவர்களுக்குள் சர்வ ஒற்றுமையெங்ஙன முண்டாயிருக்கும்? ஆனல் மனிதர் ஒற்றுமை யற்றிருக்கவேண்டுமென்பது எமது அபிப்பிராயமும் கோரிக்கையுமன்று. மனிதர், முன் விஷய ஆராச்சியில் வேறுபட்டுப், பின்விசாரணையால் சோதித்துத் தெளிந்த உண்மையிலேயே ஒத்து நிற்றல் வேண்டுமென்பதே எமது கோரிக்கையுந் துணிபுமாம். உலகம் இத்தன்மைத்தென்றும் அதன் ஒழுக்கம் இத்தன்மைத்தென்றும் நாம் இத்தகையாரென்றும் நமது ஒழுக்கம் இத்தன்மைத்தென்றும். நம்மிலும் உலகத்திலும் நம்முடையதிலும் உலகமுடையதிலும் விசிஷ்டம் இதுவென்றும் அதன்படி யொழுகுதற்கு நமக்கு இன்னின்ன சாதனங்கள் வேண்டற்பாலதென்றும் முன்னர் எண்ணித் துணிவதே ஒழுக்கு; துணிந்தபின் எண்ணுவ மென்பதிழுக்கு. மனிதசுவாபத்தையும் மனித னிலையையும் இன்னதெனப் பகுத்துணரும்பரிசினைப்பெறுத சிலமதவாதிகளும் மதாபிமானிகளும் தம்மினும் வேறுபட்டகியானத்தையுடையாரிடத்தும் மனச்சாக்ஷிக்கு மாறுபட்டொழுகாத மாந்தரிடத்தும் பகை பாராட்டி அன்னோர்க்குத் தம்மாலியன்ற கேடென்னென்னவோ அவ்[illegible]லாய்ச்செய்தும் நெடுங்கால அபவாதத்தைக்ம் பழியையும் சுமந்து போகின்றூர்கள். அந்தோ! இத்தகைய அடாத செய்கைகளுக்கு மேற்கோள் எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்றல் வான்மீனுங் கடன்மணலும் போல வரையிகந்தனவாகும். பெயின் வால்டேர் புரூனோ முதலிய பிரதேசத்தவரும் பௌத்தர் க்ஷமணர் முதலிய சுதேசமதத்தினரும் ஓர்ந்துணரா உலகத்தவரிடம் அகப்பட்டுக்கொண்டு பட்டபாடும் துயருந்துன்பமும் யுகாயுகங்கள்மட்டும் திசாமுகங்களெட்டும் பிறிதொலிசெய்கின்றனவே. மேற்சொன்ன சுவஞானிகள் கொள்கைகளினும் சித்தாந்தங்களினும் தற்காலம் பிழையடைந்தது யாதேனும் உண்டா? முற்காலத்தவரால் இகழப்பட்ட அவர்கள் சித்தாந்தமே இக்காலத்தவரால் சிரமேற்கொள்ளப்பட்டு விசிட்ட மடைந்திருக்கின்றனவே. அக்காலத்தில் அவர்கள் உயிர்மேல் ஆசைவைத்து உடல்வருத்தத்தை யொழிக்கும்படி உலகத்தோடு ஒத்து வாழ்ந்திருந்தால் அவர்களால் தற்காலத்தவராகிய நமக்கு என்னபயன் கிட்டியிருக்கும், இப்படி நமக்கெல்லாம் உபகாரம் செய்த தத்துவக்கியானிகளுக்கு அபகாரம்செய்யும்படி நம்முன்னோர்களைத் தூண்டியதுயாது? அவர்களை யோசனையிற்சொல்ல வொட்டாமல் ஓரேநிலையாய்க் கடிவாளமிட்டிழுத்ததுயாது; அவர்களுக்குள்ள சீவகாருண்ணியம் இதக்கம் மானுஷிகம் பொறைமுதலிய நற்குண நற்செய்கைகளை யெல்லாம் நலியச்செய்ததுயாது? மதாபிமானம். மதக்காய்ச்சல் முதலிய அசுத்த அசப்பிய துன்மார்க்க செய்கைகளுக்கெல்லாங் காரணமாகிய மதாபிமானத்தை யொழித்து விவகாரசுவாதீனம் சமயசுவாதீனம் முதலிய சுவாதீனங்களைப் பிறர்க்கும் அளித்துத்தாமும் பெற்றுவாழ்வதே நீதியாம்.

சுவர்க்க நரகத்தி னுற்பத்தி.

கர்மமெனினும் வினையெனினு மொக்கும். கர்மம் அல்லது வினையானது நல்வினை யென்றும் தீவினை யென்றும் இருவகைப்படும். நல்வினையாவது ஜீவகோடிகளுக்கு இடுக்கண் ஒன்றுஞ் செய்யாது நன்மையையே புரிதலாம். தீவினையாவது ஜீவகோடிகளுக்கு நன்மை புரிவதையொழித்து தீமையை யியற்றுதலாம். மனிதருள் உத்தமர்கள் நல்வினை புரிய முயல்வர், மற்றவர்கள் தீமையை யியற்றிவருவர். தீமையை யொழித்து நன்மையைப் புரியும் உத்தமர்கள் ஜீவகாருண்ணியரெனப் பிறரால் புகழப்படுகின்றனர், நன்மையை யொழித்து தீமையை யியற்றும் அதமர்கள் பிறரால் இகழப்படுவது மன்றித் தாம் தாம் செய்த குற்றத்திற் கொத்தவாறு தண்டிக்கப்பட்டும் வருகின்றனர். ஆனால் சிற்சில உத்தமர்கள் தாம் தா மியற்றும் நற்கிருத்தியங் களுக்காகாப் பிறரால் புகழப்படா திருப்பதும் சிற்சிலர் தாம் தாமியற்றும்துர்க்கிருத்தியங்களுக்காகப் பிறரால் தூஷிக்கப்படாமலும் தண்டிக்கப்படாமலும் இருப்பதை மனிதர் கண்டுள்ளா ராதலால் அன்னோ ரிரு திறத்தாரும் இறந்தபிறகாவது முறையே புகழ்ச்சியாலும் இகழ்ச்சியாலும் பெருமையையும் சிறுமையையும் அடைய வேண்டு மென்று மனிதர் நினைக்கின்றார்கள்.

இங்ஙனேவு காரணமாகத்தானே மனிதர் நன்மை புரியும் உத்தமர்கள் புகழுடம்பைப் பெற்று புகழ்ச்சியுடன் வாழும்படியாக ஆகாயத்தின் கண் சுவர்க்கத்தையும், தீமைபுரியும் அதமர்கள் இழியதுன்பத்தை யநுபவிக்கும்படியாக பாதாளத்தின் கண் நரகத்தையும் ம[illegible] சிருஷ்டி செய்து விட்டனர். இவ்வாறு மனோசிருஷ்டியால் உண்டாக்கிய சுவர்க்கநரகங்களைப் பற்றிவெவ்வேறு ஜாதியாரும் வெவ்வேறு சமயத்தாரும் வெவ்வேறான அபிப் பிராயங்களை யு[illegible]யவர்களாக விருக்கின்றனர்.

கிறீஸ்தவர்கள்கருத்தியாதெனில்மனிதர்களில் எவரெவர் எந்தெந்த நற் கிருத்தியங்களைச் செய்யினும் எவரெவர் எந்தெந்த துர்க்கிருத்தியங்களைச் செய்யினும் அவர்கள் மூல பாவத்தினால் அபராதிகளாக விருக்கின்றமையால், யாவருடைய பாவத்தின் பொருட்டும் பலியாகின்ற ஏசுவினில் நம்பிக்கை வைப்பவர்கள் நித்திய சுவர்க்கத்திலும் நம்பிக்கைவையாத மற்றவர்கள் நித்திய நரகத்திலும் அனுப்பப் படுவார்கள் என்பதே.

இஃ தென்ன விபரீதம். ! பலர் செய்த குற்றத்திற்காக குற்றமற்ற ஒருவனைக் கொன்று சரிபங்கிடலாமா ? அவ்வாறு செய்வது மானுஷீகமாகுமா ? மேலும் அவ்வாறு செய்வது நீதிக்கும் ஒத்திருக்க வில்லையே ! ஏனெனில் எந்த நியாயாதிபதியும், குற்றவாளி யொருவன் தான்செய்தகுற்றத்தை யொத்துக்கொள்வானானால் விடுவானா? ஏசுவானவர் தன் குற்றத்திற்காகமுன்னமே தன்னைபலிகொடுத்திருக்கின்றாராதலால், தன்னை யதன்பொருட்டு தண்டிக்காமல் விடுதலை செய்யவேண்டு மென்றுமன்றாடினும் தண்டியாது விடுதலைசெய்யானாதலாலென்க.

சுவர்க்க நரகத்தைப்பற்றி கிறீஸ்தவர்களது கருத்திதுவாக இந்துக்களின் கருத்தைப்பற்றிச் சற்று விசாரிப்போம்.

இந்துக்கள் ஆன்மாவானது பிரத்தியேக பதார்த்தமெனவும், அது செய்யுங்கிருத்தி யங்களுக்கேற்ப இடையிடையே ஜென்மங்களையும் நரகவேதனையையும் பெற்று வருகின்ற தென்றும், கடையில் பாசபந்தங்களெல்லாம் கழலப்பெற்று பரமாத்மாவி னிடத்திலே ஐக்கியமாய் விடுமென்றும் சொல்லுகின்றனர்,

இக்கொள்கையை யுடைய இந்துக்களே தத்தம் மூதாதைகளில் இருபத்தேழுதலைமுறை யோர்க்கும் ஸ்ரார்த்த மிடுகின்றனர், இவர்கள் இடும் ஸ்ரார்த்தமானது உண்மையாகவே மூதாதைகளால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதாயின் அம்மூதாதைகள் வெவ்வேறு ஜெனனங்களெடுத்திரா திருத்தல் வேண்டும். வெவ்வேறு ஜெனனங்களை அவர்கள் அடைந்திருப்பாராயின் அவர்களுக்கென்று ஸ்ரார்த்த மிடுவதேன். ? பிராமணர் பிழைக்கவா ? கர்மத்தில் முழு நம்பிக்கை வைத்துள்ள கர்நல் ஆல்காட் துரை ரிஷி இதற்கென்ன சொல்லுவரோ யா மறிகிலேம்,

D.

நிதிகள்.

நம்மிந்துதேசமானது கல்வி, ஐஸ்வரியம், மேன்மைமுதலிய பல வளப்பங்களையும் பொருந்தியிருப்பதால் ஒற்றுமை, அபிமானம், இராஜபக்தி முதலியவைகளையும் உடைத்தாயிருந்ததெனவும் நன்கு அறிகின்றோம். மேலும் காளிதாசன், பவபூபதி, போஜராஜன் முதலிய சமஸ்கிருத பண்டிதர்களும் தலை, இடை, கடைச்சங்கங்களென்னு முச்சங்கங்களும் பரிமேலழகர், நச்சினார்க்கினியர், கம்பன், காளமேகம் முதலிய தமிழ் விற்பன்னர்களும் வேமுனு முதலிய தெலுங்கு விற்பன்னர்களும் ஏனையோர்களும் சாபானுக்கிரகராய் வீற்றிருந்து பெருங் காவியங்களை யியற்றி (இன்றுமுள்ளார்போல்) யாவரும் மதிக்கும்படி வாழ்ந்திருந்தனரென நாம்கேள்விப்படுகின்றோம்.அத்தகையவித்வசிரோன்மணிகள் பொலிந்திருந்த இந்நாடானது தற்காலத்தில் அடைந்திருக்கும்கேட்டை நோக்குமிடத்து எவருக்கும் பரிதாபத்தையே விளைவிக்கும். அந்தோ நம்மவர் அத்தகைய ஸ்திதிக்கு வந்தமையைப்பற்றி சிந்தித்து, பழமைபோலும் தம்மை நல்ல ஸ்திதிக்குக் கொண்டுவரத்தக்க முயற்சிகளைச் செய்ய அசாத்தியமெனப் படினும் உள்ளதையாயினும் காத்துக் கொள்ளும்படி முயல்கின்றனரா ?இல்லை. இல்லை. ஆனால் அநேகர் தற்கால பயனை நாடி சுயார்பி மானிகளாய்க்கற்றகல்வியினைப்பண்டுகளைசிருஷ்டிக்கும்திறத்தில் காட்டுகின்றனர்.(அதாவது) பண்டுகள் என்றுசொல்லப்படுவன ஒவ்வொரு வீதியின் சந்தில் நீண்ட மரப்பலகைகளிலும் அட்டைகளிலும் நானாவிதவன்னத்தில்சித்திரந்தீட்டி எழுதப்பட்டிருக்கும் நிதிகளே. இந்நிதிகள் பல வகைப்படும். ஜனன நிதி, கரணரந்திரசடங்கு நிதி, உபநயன நிதி, ருது நிதி, கலியாண நிதி, மனிதர் சாவுபண்டு, மாட்டுசாவுபண்டு முதலியவைகளாம். ஆனால் சோபனப்பண்டு சிருஷ்டிகப்பிரம்மா வின்னும் தோன்றாமை பரிதாபமே. இவைகளன்றி, வீதிகள்தோறும் 2, 3, 4, 6, குட்டி நிதிகள் அதாவது வார நிதிகளும் அனந்தமே. ஆனால் இந்நிதிகள் ஏற்பட்டதால் அச்சுக்காரர், பயிண்டர், முச்சிகள், வைத்தியர் முதலியோரும் பலனடைகின்றனர். அதுநிற்க, ஒவ்வோர் நிதியாரும் தாம் பிரசுரப்படுத்தும் விளம்பரங்களில் தேசாபிமானமுன்னிட்டு யாவர்க்கும் தனசகாயம் செய்யும்படித் தத்தம் நிதிகளை ஸ்தாபனம் செய்யத் துணிந்ததாகக் கூறுகின்றன ராயினும் எம்போலியருக்குத் தத்தம் சுயாபிமான மேற்கொண்டு தனசகாயம் செய்துகொள்ளவே சிலர் இந் நிதிகளை ஸ்தாபனம் செய்ததாகவே புலப்படுகின்றது. அஃதெப்படியெனில் தாம் தாம் தந்தந்தொழில்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலங்கள்போக மிச்சமாகக்கிடைக்கும் காலங்களில் முதலும் எஜமானனுமில்லாது லாபமடையும் வண்ணமும் அந்தக்கோவில், இந்தச்சாமி, அந்தமாரியாத்தாள், இந்த வீரபத்திரர் முதலிய ஒவ்வோர் தேவதைகள்பெயரை முன்னிட்டு அத்தேவதைகள் கைங்கிரியம் காரணமாக ஓர் நிதி ஸ்தாபனம் செய்வித்ததாகக் கூறி பந்து மித்திரர்களுக்கே அதிகாரநாமஞ்சூட்டி நிர்வாக சபையாரெனக் கூட்டி (உத்தியோகம் நெருங்கிப்பார்த்தால் எவ்விதமாகுமோ) கொல்லனைக்காஷீயர் எனவும் பில்லைபோட்ட உத்தியோகஸ்தனாகிலும் அவ்வுத்தியோகத்தைச் செப்பாது அவுஸ் எனவும், கேவலம் சில்லறைவேலை செய்பவராயிருப்பினும் மெர்ச்செண் டெனவும் ஏதோ கவுரவமான இன்னன தொழிற்களைக்காட்டி விடுகின்றனர். மேலும் சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்கும்வண்ணம் சில கேவலமானவர்களையும் வண்ணானிடம்

செல்லாது புருசடிபடும் சொக்காய்களைத் தரிப்பிக்கும்படிச்செய்து சேர்ப்பதும் அன்னோர்கள் டைரக்டரா யிருக்கபலர் சம்மதியாரெனத்தோன்றில் அன்னோரை ரூபில் காட்டாது மஹாசபை முதலிய காலங்களில் இன்ன பெயருடையவர் மிகக் கவுரவமுடையவர் ஆனாலிவ்வூரில் தற்காலமில்லை இவ்விடம் வரவில்லை யெனப் போக்குகாட்டி பலருடைய சம்மதத்தின்பேரில் டைரக்டராக்கிக் கொள்வதுமுண்டு. மேலும் சில நிதிகளில் காரியதரிசிகள் தமக்கன்னியமானவர்களையும் உள்ளபடி கவுரவம் வாய்ந்தவர்களையும் மெம்பர்களாகச்சேர்க்கின் தக்க பங்குகளைக்கொடுக்கும்படி நேரிடுமெனவும் தமது மாறுபாடுகள் வெளிவருமெனவு மஞ்சித் தம் சொற்களைத் தட்டிப்போகாதவர்களை மெம்பர்களாகச்சேர்த்து அன்னோர்களுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் வாய்பூசி மற்றவைகளைத் தாமே யனுபவிப்பதாகவும் கேள்விப்படுகின்றனம். இன்னுமெழுதப்புகின் விரியுமாதலான் இங்ஙனம் நிற்க, இந்நிதியில் சந்தாதார் பணம் இழக்கும் காரணத்தைச் சற்று யோசிப்போமாக, நிதியார் (நிர்வாகசபையார்) தம்நிதியில் சேர்ந்த மொத்த சந்தாதாரர்களிடம் இத்தனை கால்ஸ் (Calls) மாத்திரம் வசூல்செய்வதாகத் தமது ரூல்புத்தகங்களில் பலர் சற்று சந்தோஷிக்கும் வண்ணம் போக்கு காட்டி யிருக்கின்றனர்.

ஓர் தேசாயிமானி
(இன்னும்வரும்.)

பேயுண்டெனு மாத்திகரும், இல்லையெனும் நாத்திகரும்.

என்ற மகுடத்தாற் சலியாது நீட்டிவிட்ட ஸ்ரீசுதேசாபிமானி யென்னும் பத்திரிகையொன்று "மறுக்கப்படுவது உள்ள பொருண் மேலேறுவதன்றியில் பொருண்மேலேறுமோ? இல்லாதபொருளைப் பலரும் ஏகோபித்து உண்டென்ற ஏகீகரிக்க வேண்டியதேன்? இல் பொருளை உண்டென்பவர் பித்தரே. உள்ளபொருளை இல்பொருளாகக் கூறுவோருமத்தகையினரோ" என்று நவில்கின்றது.

அந்தோ! "உள்ளதுபோகாது இல்லதுவாராது" என்ற லோகவசனத்தால் உள்ளதை உள்ளதென்றும் இல்லதை இல்லதென்றும், சந்தேகமறத் தெளிந்ததுபோல் நடித்து, திரும்ப "தீபத்தைஏற்றிப்போய்க் கூபத்தில் விழுந்தவாறு" "பேய் உருவங்கொண்டுலாவுவதையும், பலவகைப்பட்ட செய்கைகள் செய்வதையும் கண்டு அதனை யுண்மைப்பொருளாகவே இத்தேசத்தார் அங்கீகரிக்கின்றார்கள்" எனவழுக்கிய தெற்றுக்கோ? உள்ளதை யில்லையென்பார் வெறியர். இல்லதையுள்ள தென்பாருன்மத்தர். ஆனால் உள்ளதை யுள்ளதென்றும், இல்லதை இல்லதென்றும், தனக்கனுபோகமாகாதனவற்றை காட்சிப் பிரமாணமாகின்றபரியந்தம் சந்தேகமென்று மறைப்பவர் விவேகிகளல்லது உத்தமர். அங்ஙனமிருக்க ஐயோ, பாவம்! நாத்திகர் பேயில்லையென்று, யாண்டேனு முறைத்ததுண்டா? அல்லது லிகித மூலமாயேனும் நீட்டிக் காட்டியதுண்டா? ஆனால் நாமறிந்தமட்டில், அவர்கள் பேயுண்டென்பது உண்மையா? அல்லதின்மையா? எனக் கற்றுணர்ந்த பல்லோர்களையும் கடாவிவருகின்றனரோ யன்றிவாஸ்தவமாகவே பேயில்லை யென்மறுக்கின்றாரா? அவர்கள் அங்ஙனே மறுத்திருந்தபோதிலும் அவர்களுக்குத்தக்க நியாயங்களை யெடுத்தோதி பேயுண்டெனச் சித்தாந்திப்பதை விடுத்து அன்னோரை நிந்திப்பதுதர்மமா? மேலும் "மறுக்கப்படுவது உள்ளபொருண்மேலன்று இப்பொருண்மேலேறுமோ? என்றசுதேசாபிமானியே! உள்ளபொருளாவதியாது அதன்பெயரென்னை? நீ யெடுத்துக்காட்டியவரையில் பேய், கடவுள் என்ற உபயமொழிகளன்றோ? இவற்றுள் உள்ளபொருளென்பது பேயா? கடவுளா? அல்லதிரண்டுமா?

அவ்விரு சொற்களுக்கேனும் பொருளைக்காண்பிக்க வலியுண்டா? உளதேல், அன்னவற்றை நியாயமாக ரூபிகாரப்படுத்தத் தாமதமேன்? நீ யுள்ளதெனக்கூறியது விளங்காமலே யுன்னை வினவனேர்ந்தது நீ யுண்டெனப்பகர்ந்தது உண்டானதாயின் அதனை உண்டெனற்குரிய நியாயங்களை யெடுத்தோதி யுண்டெனஸ்தாபிக்க வேலாதா? ஏலாதெனின் ஏன்?

கர்னபரம்பரையாய்க் கேட்டுவரும் சொற்களையும் விஷயங்களையும் சுரோத்ராநந்தமாய்க் கேட்டு, உளதுபோற் பாவனைசெய்து சுகித்தலொன்றே சுலபானுபவமா யிருக்கின்றதே யொழிய அதனைக் காட்சிப்பிரமாணமாய்க் காண்டல் அசாத்தியமாகவன்றோயிருக்கின்றது. இவ்வாறிருக்க, நீ கேள்விப்பட்டதை யனுபவித்ததைப்போலப் பேசியதேன்? அனுபவம் யாதெனின் ஏவல், சூன்யம், மாந்தரீகம் என்பீர்போலும் அந்தோ? ஏவல் என்றாலென்ன? சூன்யம் என்றாலென்ன? இவற்றை இனையவென சந்தேக விபரீதமறவுணர்ந்த பின்னறன்றோ அன்னவற்றைக் குறித்து வாதிக்க வேண்டும். அதனைத்துறந்து செவிப்புலனாற்கேட்ட கேள்வியையே பற்றுக்கொடாய்க்கொண்டு நாத்திகரைநோக்கிச் சொற்றதன்றோ புதுமை? இப்புதுமையை நழுவவிட்டு நவநவமாய் அநுபவித்தறிந்த பேருண்மையை நாத்திகர் அங்கீகரிக்காத புதுமையேன்?" எனப் புதுமைகாட்டியதன்றோ புதுமையினும் புதுமை!

அன்றியும் பேயுண்டென்றதற்கு திருஷ்டாந்தமாய் "ஏவல்" என்னுங்கிரியையால் திருஎவ்வளூரில் ஓர் கனவானுடைய மனைவி வருந்தும் நிலைமையை இங்கே சொல்லமுடியாது கனவான்மனைவியோ அழகிற்சிறந்த ரதிபோல்பவள். அவளைக்கண்ட மகமதிய மாந்தரீகனொருவன் அவள் மேல்மையலாய் அவளைக்கூடிச்சுகிக்க நாடினான். கற்புள்ள அம்மாதோ துட்டமாந்தரீகன் கருத்துக்கிணங்கவில்லை. மாந்தரீகன் "நல்லது நீ இனிச்சுகப்படுவாய்ப் பார்ப்பேன்,, என்று சொல்லிப்போயினன் மாந்தரீகனை இன்னவிடத்தானென் றொருவருந் தெரிந்து கொள்ள வில்லை.

அவன் அவ்வூரைவிட்டுப் போனதினந்தொடங்கி, யின்றுவரையிலும் அம்மாதின் நிதம்பத்தின் வழியே உள்ளிருந்தும் ஆணிகளும், குண்டூசிகளும், கூர்மையான முட்களும் வெளிப்படுகின்றன நாயகனைக் கூடியணைய விரும்பினாலோ நிதம்பத்தில் வலியுங் குத்தலும் அதிகரிக்கின்றன இது சுமார் 15 வருடமாக அநுபவத்திலிருக்கிறது" என்றாயே இதனால் பேயின்கிருத்தியமென நம்புதற்கென்ன வத்தாக்ஷி?

அச்சோ! "அவனன்றி யோரணுவுமசையாது" என்றவாக்கியத்தால் நீ புகன்றதுபோல சர்வஜனங்கீகாரமான "கடவுள்" செயலன்றி இச்சம்பவம் நேருமா? மேலும் அம்மாதை கற்புள்ளவளென்றாய், கற்புள்ள மடந்தையர் "பெய்யெனப்பெய்யுமழை" என்று சாத்திரங்கள் கூறுகின்றதால் அக்கற்புள்ள மாதிற் கிச்கர்மமுண்டாகுமா? உண்டாயின் அவள் கற்புள்ள மாதெனவுணர்ந்திருக்கும்கடவுள், அவ்வாறுணராத மகமதியனிடம் அம்மாது சிரோமணியை எமன்கையில் காட்டிக் கொடுப்பதுபோல் கொடுக்குமா? அல்லது மகமதியனைக் கண்டோட்ட மெடுத்ததென்றாலும் சர்வ வல்லபமுள்ளவன் என்ற பெயர்க்கியையுமா? அஃது கடவுளிலக்கணமாமா? ஐயோ! எல்லாமுணர்ந்தகடவுள் அப்பதிவிரதைக்குத் தீங்குசெய்ய யோசித்தவனை துஷ்டநிக்கிரகஞ் செய்யாது விடுத்ததேன்? அதுவுமவன் செயல்தானெனின், அந்தமகமதியனை யிச்சிக்கச்செய்தவனு மவனே அவனுக்குக் காமாந்தகாரத்தை மூண்டெரியச் செய்தவனு மவனே அம்மாதை அவனுக்கிணங்காமல் பிணங்கச்செய்தவனுமவனே. அதனாலவளை யிச்சங்கடப்படும்படி வைத்தவனுமவனே, நின்னையதைக்குறித்துச் சொல்லவைத்தவனுமவனே எம்மைக் கடாவவைத்தவனுமவனே யென்றல்லவா ஆகும் ஆகவே குற்றம் எவர்மாட்டதென்று புலப்படு கின்றது? ஆகையால் ஸ்ரீ சுதேசாபிமானியே! அவ்விஷயத்தில் நின்னையன்றி நியாயமுரைப்பவர் தற்காலம் யாருமில்லை யென்றே நின்சொற்கொடுன்பால் விடுத்தனம்.

நாத்திகரை நியாயவாதிகளென வழுத்தற்றகுமேயன்றி நியாயமில்லாரெனல் விரோதமன்றோ? ஏனென்றால், அன்னோர்கேட்கும் பிரசனைகளுக்கு உத்தரமளிக்க நம்மாலாகாதிருப்பதொன்றே கண்டபலனாய்க்கொண்டிருக்க அவர்களை நியாயமில்லாரென தர்மமா? நிற்க.

அம்மாதின் நிபந்தத்தினின்றும் ஆணிகள், ஊசிகள், கூர்மையான முட்கள் வருகின்றதும், அதி லிடைவிடாத வலியுண்டாவதும் அபிமானியே? நீ செவியுற்றதா? அல்லது காட்சிப்பிரமாணமாய்க்கண்டதா? கண்ணாற்கண்டதெனினும் மாந்தர் நம்பற்பாலதன்றாய் முடியும் ஏனென்றால் மானிடவகுப்புள் பெண்பாலர்க்கத்தானம் மகா அந்தரங்கமென நீ யறியாயோ? யாவருமறியாரோ? அன்றியும் மானத்தைக்காப்பாற்றும் மானிகள் தங்கள் கடிதடத்தை பிறர்காணச் செய்வரா? செய்யின் மானிகளாவரா? அந்தோ! சிலர் உண்

மையாகவே தங்கள் சரீரத்தில் வதனம், கணுக்கை, கணுக்கால், அளவுதவிர மற்ற அவயவங்களில் ஓரங்குலப் பிரமாணமேனும் ஏனையோர்பார்வைபடச் செய்வோரா மானிகள்? ஆனால் சிலர் நடந்துபோம்போதும் நிற்கும்போதும் உட்காரும்போதும் சிற்சில அவயவங்களைக் காண்பிப்பதற்குச் சலியார் சிலர் முழந்தாளிலிருந்து இடுப்புவரையிலும் மூடுவர். சிலர் அரையைமாத்திரமும் சிலர் அதனினும் ஒன்றுபாதியாய்ப் பேருக்குமாத்திரம் மறைத்துள்ளார். இன்னோரையெல்லாம் நாகரீகமுடையவர்களென்றும் மானிகளென்றும் வழுத்த நாவெழுமா?

ஆனால் சிலர் பிரசவத்திற்கு ஆஸ்பத்திரி (வைத்தியசாலை) செல்லவில்லையா! எனின் எத்தனையோபெயர் செல்லாமலே தம்மானத்தைக்காக்கும் பொருட்டாய் உயிர்துறக்கவில்லையா? சிலரோ கணவன் முதலியவர்கள் பலாத்காரத்தால் கொண்டுபோகப் படுகின்றனரே யொழிய தத்பிரீதியாய்ப் போகின்றனரா? போனாலும் ரணவைத்தியர் அவர்களைப் பிரக்ஞையறச்செய்தே மருத்துவத்தொழில் புரிவரே யல்லது வேறல்ல.

ஆகையால் இத்தகைய உபமானங்களைக் கொணர்ந்துகொணர்ந்து கோர்ப்பது யுக்தமன்றாம் என்னவே மானமுள மங்கையருஞ் சிலருளரொன்பதே நங்கூற்று. இத்தகையாளரையே விசேடித்துப் பேசினேமல்லது மற்றல்ல இதன்மேல் ஸ்ரீசுதேசாபிமானிதான் சங்கையறுக் கற்பாற்றாம்.

இங்ஙனம்
நியாயவாதி.
தி. வ.

த மெய்யறிவு.

நம்மவர்களுடைய சித்தாந்தங்கள் வெகுவாய்ப் பரிசோதனைப் பிரமாண மற்றவையாகவே யிருக்கின்றன வென்பதற்கு ஓர் திருஷ்டாந்தம்;—குளவி புழுவைத் தன்னுருவாக்கிக் கொள்ளுகிற தென்பது அநேக சாஸ்திரங்களிலும் புராணங்களிலும் ஏறியிருக்கிறது அது சுத்த அபத்தம். நான் பரிசோதித்தறிந்த மட்டில், குளவி யானது ஒரு கூடு கட்டியான வுடனே, அது கூட்டினுள் மேற்புறத்திலே ஒட்டும்படி தன்வாலைத் துறுத்து மூக்கிற்று. இந்த அவஸ்தையினாலே அது முட்டை யிட்டதாகத் தோன்றியது. அந்தக்குளவி ௬ - ௭ புழுக்களைக் கொண்டுவந்து அடைத்து கூட்டின்வாயை மண்ணினால் மூடிப்போட்டது. அந்தக் கூண்டைபரிசோதிக்கையில், வெண்மையாக சீரக மளவு ஒரு முட்டை அந்தக் கூட்டினுள் மேற்புறத்தில் ஒட்டிக் கொண்டு தொங்கிற்று. பின்பு அந்தக் குளவி முந்தி கட்டி யிருந்த ௭ - ௮ கூண்டுகளும் பரிசோதிக்கப்பட்டன. அவற்றுள் இரண்டொரு முட்டை மஞ்சள் நிறம்டைந்தும், அந்த நிறத்தோடு சில முட்டைகள் ஒன்றற்கொன்று கொஞ்ச கொஞ்ச மதிகமாய்ப் பருத்து மிருந்தன. அதைக் கண்டறிந்தவன் நான் மாத்திரமல்ல. நான் தெரிவிக்க, பருத்திப்பட்டு ராமானுஜலு நாயகரும், பட்டுக் கோட்டை டிஸ்திரிக்ட்டு முனிசிபுசை. அருணகிரி முதலியாரும் பரிசோதித்தறிந்தார்கள். குளவி முட்டை யிடுகிற தென்றும், அந்த முட்டை பழுப்பு நிறமுள்ள புழுரூபமாகி, குளவி கொட்டி சோர்வுள்ள தாக்கிக் கொண்டு வந்து அடைத்த புழுக்களைத் தின்று பருத்து முழுதும் தோற் போர்வையினால் மூடப்பட்ட வேறு உருவமாகி அதற்குள் ளிருந்து குளவிக் குஞ்சு தன் முழு ஸ்வரூபத்துடன் வெளிப்படுகிற தென்றும், சில இங்லீஷ் கிரந்தங்களில் சொல்லி யிருக்கிறது. இந்தக் குளவி விஷயத்தில் நமது முன்னோர்கள் மோசம்போயிருக்கலாம். எப்படிக் கென்றால், குளவி கூடுகட்டி புழுக்களை அடைத்து மூடிப்போட்டதையும் கடைசியில் கூட்டிவிருந்து சிறு குளவி வெளிப்பட்டு வந்ததையும் பிரத்தியட்சமாய்க் கண்டதினால், அவர்கள் புழு குளவியாயிற்றென்று சொல்லி யிருக்கலாம்; கூட்டையுடைப்பது பாவ மென்பதும், கூட்டைக் கலைத்தால் கர்ப்பிணிக்குக் கர்ப்பம் கலைந்துபோ மென்பதும் இக்காலத்திலும் சாதாரணமாய் வழங்குகிற வதந்தியாகையால், அது அவர்கள் பரிசோதித்தறியத் தடையா யிருந்திருக்கலாம். நம்மவர்கள் பெரும்பாலார் முன்னோர்கள் சொன்னதையும் செய்த ஏற்பாடுகளையும் சரியானவைக ளென்று சிலாசாசன மாக நம்புகிற தன்மை யுடையவர்களாதலால், இவர்களுக்கும் பரிசோதனை செய்ய அவசிய மில்லாமற் போயிற்று. அப்படியிருக்க, முன்னோர்கள் சொன்னது வேறு குளவியா யிருக்கலாம், அது இக்காலத்தி லிருக்கிறதோ இல்லையோ வென்று தங்கள் கட்சியை சாதிப்பா ரும் சிலருண்டு. M.

கடிதம்.

உத்தமபத்தர்கள் நித்தம் புகழ்ந்திடும் தத்துவவிவேசினியாகியவெனதுமித்திரர் தங்கையே இதனடியில்வரையுமெனது சந்தேகங்களை நினது சோதரரை நிவர்த்திக்கச் செய்வாயாக.

இந்தவாரம் வெளியான "வெற்றிக்கொடியோன்" பத்திரிகையின் நான்காவது பக்கத்தில், சென்னை ஒற்றுமை கல்வி கைத்தொழிற் சபையின் ஸ்தாபகர்களி லொருவராகிய தி. இர. பொன்னுசாமி பிள்ளை காலஞ் சென்ற தனது மாதுலன் ஏ. இராமஸ்வாமியாரை; சென்னை இந்து சுயக்கியான சபையின் பிரவர்த்தகரி லொருவராகிய ம. மாசிலாமணி என்பவரால் செய்த வருணபேதச் சுருக்கத்தின் ஒழுங்கை யநுசரித்து, வாத்கிய கோஷ்டத்துடன் பல்லாக்கில் எடுத்துபோய், இடுகாடு சேர்த்து, மேற்படி சபையின் மற்றொரு ஸ்தாலகர் பெ. வி. வீரராகவலு பிள்ளை (நிச்சயமில்லா வாழ்க்கையைப்) பற்றி, ஒரு உபந்நியாசஞ் செய்தபின் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டது, என்றிருக்கிறது. தி. இர. பொன்னுசாமியும் பெ. வி. வீரராகவலும், வருண பேதச் சுருக்கத்தை அநுசரிக்கின்றவர்களாகில், இவர்கள் பேர்களின் இறுதி மொழிகளாகிய பிள்ளை யென்னும் வார்த்தைகள் பொருந்துமா?

அப்பிரேதத்தை வாத்தியக் கோஷ்டத்துடன் இடுகாடு சேர்த்திருப்பாராகில், அக்கோஷ்டங்கள் சுயக்கியான சபையின் கோட்பாடுடையதா? மேற்குறித்த விரண்டு சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்கும்படி மிக்க தாழ்மையான வந்தனத்துடன் வேண்டுகிறேன்.

ஓர் சந்தேகி.

ச வியயவருஷத்திய
ரிப்பன் பாக்கெட் பஞ்சாங்கம்.

இவ்விந்துதேசத்து இராஜப் பிரதிநிதியாயிருந்து பல நன்மைகளைச்செய்தும்செய்துகொண்டும் சற்குணசீலராய் பிரகாசிக்கும் லார்டுரிப்பன் பிரபு அவர்கள்கியாபகக்குறியாக ஓர் பாக்கெட்பஞ்சாங்கம் பார்த்திபவருஷத்தில் பிரசுரஞ்செய்தோம். அவ்வருஷத்தில் எமது அச்சுயந்திரசாலை நூதனமாய்த் தாபிக்கப்பட்டபடியாலும், வருஷப்பிறப்பிற்குள் வெளியிடவேண்டுமென்று துரிதப்பட்டதினாலும் நாங்கள் விலைக்குவாங்கியிருந்த பழைய பாஸ்டர் பாக்கெட்பஞ்சாங்கத்திலிருந்தபிழைகள் முழுதையும் திருத்துவதற்கும், நாங்கள் புதிதாய் அப்பஞ்சாங்கத்தோடு சேர்க்க உத்தேசித்திருந்த லோகோபகாரமான அநேகவிஷயங்களைச் சேர்ப்பதற்கும் கூடாமையாய்க் காலதாமதப்பட்டுவிட்டது. இவ்வியயவருஷத்திய பஞ்சாங்கத்தில் அத்தகையபிழைகள் இலல்ாமல் திருத்தியும் அக்குறைவுபாடுகளைப் பூர்த்திசெய்தும் உயர்ந்தகாகிதத்தில் அழகான பைண்டுசெய்து மிகு உன்னதமான சீமைப்பென்சலுடனும் ரிப்பன்பிரபுவின் சாயாபட்டத்துடனும் பங்குனிமாசம்முதலில் (அதாவது ஏப்ரல் மூ 15உ திக்குள்) வெளியிடப்போகிறோம்.

இப்பஞ்சாங்கம் தஞ்சாவூரைச்சார்ந்த திருவாதியில் வானசாஸ்திரத்தில் மிகத்தேர்ச்சிபெற்று விளங்கும் பிரம்மஸ்ரீ சுந்தரேஸ்வர ஸ்ரௌதிகளால் கணிக்கப்பட்டது. ரிப்பன் பிரபுவைப்போல் விளங்கும் இப்பஞ்சாங்கம் தேசாபிமானமும் நன்றியறிதலுமுடைய சுதேசநண்பர் ஒவ்வொருவர்கையிலும் அதியாவசியமாக இருத்தல்வேண்டும்.

வேண்டியவர்கள் அடியிற்கையொப்பமிட்ட என்னிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புத்தகம்	1-க்கு	அணா—6
,,	10-க்கு	ஒன்றும்
,,	25-க்கு	மூன்றும்
,,	50-க்கு	ஏழும்
,,	100-க்கு	பதினைந்தும் இனாமாகக்கொடுக்கப்படும்

புத்தகம் 1-க்கு தபாற்செலவு அணா 1-அனுப்பவேண்டியது

இங்ஙனம்.
கு. சடையாண்டி செட்டி.
மானேஜர் ரிப்பன் பிரஸ்.

☞ ALL COMMUNICATIONS MUST BE ADDRESSED TO
P. Munisawmy Naiker, MANAGER
307 LINGHI CHETTY STREET
Madras.